Krimināllieta Nr. 11261050120

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2020.gada 2.novembrī

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnesis Renars Jūrmalis
piedaloties prokurorei Ieviņai Pickainei

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu, un konkrēti:

2020.gada 9.maijā pēc plkst.03.00, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, Liepājā, Lielās un Radio ielu krustojumā /pers. A/, abpusēja konflikta laikā, dusmu vadīts vienu reizi tīši ar dūri iesita /pers. B/ pa seju deguna rajonā, tā nodarot deguna kaula lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāms pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgu veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai..

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers.A/ tiesas sēdē savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas, atzina pilnībā pie tanī minētiem apstākļiem un izdarīto nožēloja. Pierādījumu pārbaudi attiecībā par nozieguma izdarīšanu lūdza neveikt. Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība, sekas viņam izskaidrotas un saprotamas. Atzina cietušā /pers. B/ pieteikto mantiskā kaitējuma kompensāciju 47,50 *euro* apmērā.

Prokurore Ieviņa Pickaine pievienojās apsūdzētā izteiktajam viedoklim par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu inkriminētā nozieguma izdarīšanā, un ņemot vērā procesa dalībnieku viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt. Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina visā viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā darbības pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas ir kvalificētas pareizi, viņš ir sodāms un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta – ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību ietekmējošos apstākļus.

Krimināllikuma 130.panta otrā daļa paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, /pers. A/ izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Iepriekš apsūdzētais trīs reizes sodīts, pēdējo – ar 09.07.2015. Liepājas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 175.panta ceturtās daļas ar sodu brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 6 mēnešiem un ar policijas kontroli uz 1 gadu. Spriedums stājies spēkā 09.02.2016. Atbrīvojies pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 23.08.2018. Ar 06.03.2019. Kurzemes rajona tiesas lēmumu neizciestais papildsods policijas kontrole aizstāta ar brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem 25 dienām, sods izciests 14.12.2019. (lietas 47.-49., 63.-67.lapa), sodāmība nav dzēsta.

Apsūdzētais saukts arī pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, pēdējo reizi sodīts 05.03.2020. (lietas 68.lapa).

/pers. A/ tiesas sēdē sniedza informāciju, ka esot darba spējīga persona, strādājot, apgādībā esošu nepilngadīgu personu nav.

Par atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst apsūdzētā savas vainas valširdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka no jauna izdarīts noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, izvērtējot lietā noskaidrotos apstākļus, apsūdzētā pausto attieksmi, noziedzīgo nodarījumu raksturu, atbildību ietekmējošo apstākļu esamību, tiesa uzskata, ka /pers. A/m par izdarīto noziegumu piemērojams sods piespiedu darba veidā. Tas ir atbilstošs apsūdzētā nodarījumam un personībai, un tas ir pietiekams un efektīvs, lai sasniegtu likumdevēja noteikto soda mērķi.

Nosakot soda mēru /pers. A/m, tiesa ņem vērā, ka ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, kas nepieļauj sodu noteikt sankcijas minimālajā apmērā.

Pirmstiesas procesā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana (lietas 37. lapa).

Krimināllietā cietušais /pers. B/ pieteicis mantiskā kaitējuma kompensāciju 47,52 *euro*. Savās liecībās norādījis, ka piekrītot izlīguma noslēgšanai, ja apsūdzētais viņam samaksāšot 700 *euro*. Saskaņā ar judikatūras atziņām (Senāta Administratīvo lietu departamenta 2020.gada 28.septembra spriedums lietā SKA – 1286/20200), nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, nevienam no Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas kritērijiem nav piešķirams lielāks svars kā citiem, tie vērtējami savstarpējā kopsakarā, tostarp ņemot vērā tiesu praksi līdzīgos gadījumos. Jāņem vērā, ka zaudējumiem jābūt reāliem. Spriedumā motīvu daļā ir uzsvērts, ka jebkurā gadījumā atlīdzinājumu apmēram ir jābūt adekvātam; tas nav domāts, lai

persona uz tā rēķina nodrošinātu savu materiālo labklājību (Senāta 2013.gada 31.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-47/2013).

Krimināļprocesa likuma 1.pantā paredzētā mērķa sasniegšanai likums ir noteicis pamatprincipus, tajā skaitā tiesības uz kompensāciju par radīto kaitējumu, un tas ir viens no krimināltiesisko attiecību noregulējuma elementiem. Līdz ar minēto, tiesai ir pienākums mantiskā kaitējuma kompensācijas pieteikumu vērtēt un izlemt šīs krimināllietas ietvaros.

Izlemjot jautājumu par cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikumu par mantisko kaitējumu un morālo aizskārumu, tiesa vadās no Krimināļprocesa likuma 350., 351., 352., 353.panta.

Noziedzīga nodarījuma klasifikācija (tā smagums) pieļauj krimināltiesisko attiecību noregulējumu arī bez notiesājoša tiesas sprieduma pieņemšanas, - apsūdzētajam un cietušajam brīvprātīgi īstenojot un noslēdzot izlīgumu, bet šajā gadījumā tas nav īstenojams, jo cietušais nav ieradies uz tiesas sēdi un nav lūdzis to arī atlikt. Cietušais savas tiesības īsteno tādā apmērā, kādā pats to uzskata par nepieciešamu, un šo tiesību neizmantošana nav pamats, lai atliktu lietas izskatīšanu pēc būtības, pamatojoties uz apsūdzētā vai cietušā izteiktajiem apgalvojumiem par iespējamu izlīgumu lietā. Izlīgums ir procesuālais instruments krimināltiesisko attiecību noregulējumam starp pusēm, un ir noslēdzams tikai tad, ja pilnībā segts kaitējums, un ja tam labprātīgi piekrīt apsūdzētais un cietušais.

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 350.pantam, cietušajam pienākas atlīdzība par noziedzīga nodarījuma rezultātā radītā kaitējuma atlīdzināšanu. Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 352.panta pirmo daļu, tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu, bet Krimināļprocesa likuma 351.panta pirmā daļa nosaka, ka cietušajam pieteikumā jāpamato pieprasītā mantiskā zaudējuma apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda.

Kaitējuma kompensāciju var pieteikt līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai. Pirmstiesas izmeklēšanā cietušais ir pamatojis pieteikto mantiskā kaitējuma kompensāciju par tam radītajiem medicīniskajiem izdevumiem 47,52 *euro* apmērā. Šos izdevumus ir atzinis apsūdzētais un tie ir pilnā apmērā piedzenami no tā par labu cietušajam, jo saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Citus zaudējumus cietušais atbilstoši Krimināļprocesa likuma 352. un 351.pantam krimināļprocesā nav pieteicis.

Lietisko pierādījumu – 1 CD disku ar videonovērošanas kameru ierakstu (lietas 30.lapa) – glabāt pie krimināllietas materiāliem kā dokumentu, saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 134.panta otro daļu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā augstāk minēto un saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 528., 529.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas un sodīt ar piespiedu darbu uz 170 (viens simts septiņdesmit) stundām.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā pieteikties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai soda – piespiedu darba izpildei.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana, atstāt spēkā līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 47,52 *euro* (četrdesmit septiņi *euro* 52 centi).

Kaitējuma kompensācijas samaksai noteikt termiņu 30 (trīsdesmit) dienas tā labprātīgai izpildei, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un uzlikt par pienākumu iesniegt tiesai apliecinošus dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnesis R.Jūrmalis